

[Jens Chr. Christensen.]

stemmetal, men der var bare den hage ved loven, at brødkornsordningen kun gjaldt for 1 år, men foderkornsordningen for 2 år. Vi bebudede klart fra vor side, at vi ønskede brødkornsordningen forlænget også for det kommende høstår, høståret 1966-67, og det er det, vi her har fremsat forslag om.

Vi har klart begrundet vort lovforslag i den fremsættelsestale, der fulgte det, idet vi har sagt, at dets fremsættelse skyldes hensynet til landbrugets likviditet. Alle ved, at landbrugets økonomiske forhold forringes år efter år. Udgifterne er stærkt stigende; indtægterne er nedadgående. Samtidig er mulighederne for optagelse af lån — i hvert fald til en rimelig rente — helt udelukket. Så godt som alle landbrugere — selvfølgelig først og fremmest de, der har høstpantebreve, men også alle andre — skal umiddelbart efter høst tilvejebringe kapital for at kunne afdrage på de regninger, som den enkelte landmand har fået i det forløbne år, regninger, som han ikke har haft mulighed for at betale, men skal have betalt, så snart høsten er bjærget i hus.

Regeringen har også erkendt denne situation for landbrugserhvervet, idet den jo har fremsat lovforslag om belåning af salgsafgrøder, det forslag, som ministeren for et øjeblik siden henviste til. Men som jeg også understregede, da vi for snart 14 dage siden havde det forslag til behandling, løser det jo slet ikke problemet, løser slet ikke de opgaver, det drejer sig om. Ordningen vil overhovedet ikke betyde noget for dem, der har høstpantebreve, og — som jeg også sagde ved den lejlighed — det er jo ikke større gæld, den enkelte landmand har brug for; det, han har brug for, er at kunne afhænde noget af sin produktion til fastsatte priser, at kunne afsætte en del af sin høst i takt med, at han får høsten bjærget. Det vil kunne opnås, hvis vort lovforslag gennemføres.

De brødkornspriser, som er foreslået i det foreliggende lovforslag, er helt på linje med de priser, vi har efter den nugældende ord-

ning. Det vil sige, at en forhøjelse af prisen for såvel rug som hvede på 2 kr. pr. hkg er den samme forhøjelse, som sker for basisprisen på foderkornet for høståret 1966-67. Skulle vi have foreslået en brødkornspris, forhøjet i takt med landbrugets almindelige udgiftsstigning, skulle prisen have været betydelig højere. Det har vi afstået fra. Vi ønsker ikke at animere til større avl af brødkorn end højest nødvendigt. Fra forslagsstillernes side har vi gennem årene, når vi har diskuteret kornordning, gang på gang peget på, at der må være et rimeligt forhold mellem prisen på brødkorn og den foreslåede basispris på foderkorn, og det har vi også taget hensyn til i det forslag, vi her behandler.

At vi i den nugældende kornordning såvel som i lovforslaget har ramt nogenlunde den rigtige pris, altså brødkornspris kontra basispris for foderkorn, viser arealtællingerne. Ministeren var selv inde på, hvad disse arealtællinger har vist gennem årene. For høståret 1966-67 har vi selvfølgelig kun oplysninger om de tilsåede arealer af brødkorn fra efteråret 1965, men disse oplysninger viser os, at i efteråret 1965 er der kun tilsået 48.000 ha med rug. Det er et fald i arealet på knap 50 pct. i forhold til sidste år, og det viser, at der er tilsået knap 25 pct. af det areal, der var tilsået i 1961-62. Dette viser, at vi har fået fuldkommen ret i det, vi gennem årene har peget på. Vi kan regne med, at med en nogenlunde normal høst — vi ved jo nok, at for landbruget ligger høsten altid lidt under middel — vil rughøsten knap kunne dække rugforbruget til brødkorn.

For hvedens vedkommende er det tilsåede areal i efteråret 1965 ca. 25 pct. mindre end det tilsåede areal året før. Regner vi med, at der vil blive tilsået samme areal med vårhvede som sidste år, og går vi også her ud fra en nogenlunde normal høst, vil der fremkomme en hvedeproduktion, der er knap 100.000 t større end det forventede forbrug. Jeg ved meget vel, at det er de ca. 100.000 t hvede, som vil bringe staten